

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยตรงเกี่ยวกับผู้ช่วยพยาบาลนั้น มีผู้ศึกษาไว้น้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นวรรณคดีหรืองานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของพยาบาล ซึ่งมีรายงานการศึกษาของผู้ช่วยพยาบาลรวมด้วย ดังนั้น วรรณคดีและการวิจัยที่จะนำมากล่าวในบทนี้ จึงได้มาจากผลการศึกษาของพยาบาลเป็นส่วนใหญ่

ความหมายของ "พยาบาล"

อัปสร ทัพนันท์ ได้เขียนรายงานนิยามคำว่า "การพยาบาล" จากการประชุมสภาพยาบาลระหว่างประเทศ (Meeting of the International Council Nurses) ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 4 - 8 สิงหาคม พ.ศ. 2518 ในวารสารพยาบาลฉบับมกราคม 2519 ไว้ดังนี้

พยาบาล คือ บุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาพยาบาลชั้นต้น ได้รับสิทธิและ อนุญาตให้ปฏิบัติพยาบาลได้ในประเทศของตน การพยาบาลชั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาที่กำหนดมาตรฐานการพยาบาลภาคปฏิบัติ ส่วนการพยาบาลชั้นสูง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถเฉพาะสู่ชื่อนั้น ๆ การศึกษาพยาบาลในชั้นต้นเป็นการเตรียมให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับชีวิตและวิทยาศาสตร์ทางการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเรียนถึงบทบาทของการเป็นผู้นำ พยาบาลระดับนี้ เป็นสมาชิกคนหนึ่งของทีมสุขภาพซึ่งต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผน การมอบหมายงาน ประเมินผลงานพยาบาล ทั้งด้านการศึกษาและป้องกัน ตลอดจนฟื้นฟูผู้ป่วยให้เขาสู่สุขภาพเดิม นอกจากนี้ยังได้แบ่งพยาบาลออกเป็น 2 ระดับ คือ พยาบาลระดับหนึ่งได้แก่ พยาบาลวิชาชีพ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง

เกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย การป้องกันโรค ส่งเสริมสุขภาพ และเป็นสมาชิกคนหนึ่งที่อยู่ในทีมสุขภาพ ส่วนพยาบาลระดับที่สูงนั้นคือ ผู้ที่เฝ้ารับการศึกษามาเพื่อทำหน้าที่พยาบาลผู้ป่วย โดยอยู่ใต้อาณัติของคณะกรรมการของพยาบาลระดับหนึ่ง¹

คณะกรรมการพิจารณากำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขได้ให้คำจำกัดความคำว่า "พยาบาล" ว่า "พยาบาลคือ ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาล มีคุณวุฒิและสิทธิที่จะรับผิดชอบงานด้านการพยาบาล ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรคฟื้นฟูสุขภาพและดูแลผู้ป่วยทั้งในสถานพยาบาลและชุมชน²

ความหมายของ "ผู้ช่วยพยาบาล"

ลิเลียน ดี ยังก์ (Lillian De Young) ได้ให้คำจำกัดความของผู้ช่วยพยาบาลว่า ผู้ช่วยพยาบาล คือ บุคคลที่ไ้ผ่านการเตรียมมาเพื่อช่วยเหลือพยาบาลวิชาชีพ โดยทำงานอยู่ภายใต้การนิเทศของพยาบาลในการให้การพยาบาลผู้ป่วย ผู้ช่วยพยาบาลจะให้การพยาบาลโดยตรงต่อผู้ป่วยที่อาการไม่หนัก ผู้ป่วยระยะพักฟื้น ผู้ป่วยเรื้อรัง และช่วยเหลืองานพยาบาลเมื่อเกิดการพยาบาลที่ยุงยาก โดยกฎหมายจำกัดให้ ผู้ช่วยพยาบาลปฏิบัติพยาบาลได้เฉพาะการพยาบาลที่ไ้ผ่านการเตรียมมาเท่านั้น ผู้ช่วยพยาบาลอาจจะทำงานกับแพทย์ในโรงพยาบาล ตามบ้านในหน่วยงานทางด้านสุขภาพอนามัย

¹ อัสพร ทัพนันท์, "รายงานการประชุมสภาพยาบาลระหว่างประเทศ," วารสารพยาบาล, 25 (มกราคม, 2519), หน้า 59.

² กระทรวงสาธารณสุข, แต่งตั้งกรรมการพิจารณากำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาล, เอกสารที่ 672/2518, หน้า 1 อ้างจาก ICN, / International Nursing Review, XXV (VI, November-December, 1975), pp. 184-186.

โรงงานอุตสาหกรรมหรือชุมชนใด¹

กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรระดับ
ผู้ช่วยพยาบาลไว้ดังนี้

ผู้ช่วยพยาบาลที่ได้รับประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาล
ผู้ดูแลครรภ์ คือ ผู้ที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาในประเทศที่คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนรับรอง สามารถประกอบอาชีพใดภายใต้กฎระเบียบที่
ของพยาบาลหรือแพทย์ โดยมีความรู้ในหลักวิชาการพยาบาลเบื้องต้น มี
ความสามารถและความชำนาญในการให้บริการพยาบาลเบื้องต้น ในบริการ
เกี่ยวกับความสุจริตและอนามยส่วนบุคคลของผู้ป่วย²

การศึกษาของผู้ช่วยพยาบาลนั้น ได้จัดขึ้นตามความจำเป็นที่ของบุคลากร
ระดับนี้ ซึ่งมีทั้งรัฐบาลและเอกชนจัดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในต่างประเทศ
มีโรงเรียนผู้ช่วยพยาบาลเกิดขึ้น ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1893 ที่รัฐนิวยอร์ก³ ในประเทศ
ไทยนั้นการผลิตผู้ช่วยพยาบาลได้เริ่มขึ้นเมื่อ 10 กว่าปีมาแล้วและไม่มีหลักฐานแน่นอนว่า
สถานใดผลิตก่อน เนื่องจากมีการหยุดการผลิตเป็นช่วง ๆ เมื่อความต้องการเพียงพอ
แล้ว เมื่อมีความต้องการใหม่ก็ผลิตใหม่เพิ่มขึ้นเป็นต้น ปัจจุบันการศึกษาของผู้ช่วย-
พยาบาลในประเทศไทยมีการร่วมมือกันผลิต ทั้งในโรงพยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัย
โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลเอกชน

¹Lillian De Young, The Foundation of Nursing, and, Saint
Louis : The C.V. Mosby Company, 1972), p.159.

²กระทรวงสาธารณสุข, แต่งตั้งกรรมการพิจารณาทำหน้าที่และความรับ-
ผิดชอบของบุคลากรพยาบาล, หน้า 3.

³Betty Glore Becker, and Ruth Ann Hassler, Vocational
and Personal Adjustments in Practical Nursing, (2nd, Saint
Louis : The C.V. Mosby Company, 1974), p.68.

ลักษณะงานและขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ช่วยพยาบาล

ลักษณะงานและขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ช่วยพยาบาลในแต่ละประเทศอาจมีความแตกต่างกันตามความจำเป็นในการใช้และกฎหมายของประเทศนั้น ๆ ในประเทศไทยผู้ช่วยพยาบาลไม่มีสิทธิจดทะเบียนประกอบโรคศิลป์แต่ก็สามารถปฏิบัติงานได้ โดยต้องเรียนจบหลักสูตรการศึกษานักช่วยพยาบาล และได้รับประกาศนียบัตรจากสถาบันที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรอง ในต่างประเทศผู้ช่วยพยาบาลจากสถาบันใด ๆ ก็ตาม ต้องผ่านการสอบขึ้นทะเบียนโรคศิลป์เสียก่อน จึงจะมีสิทธิประกอบอาชีพได้ตามกฎหมาย ซึ่งเรียกว่า The Licensed Practical Nurse

วิเวียน เอ็ม คัลเวอร์ (Vivian M. Culver) ได้กล่าวกับผู้ช่วยพยาบาลที่มีใบประกอบโรคศิลป์ (The Licensed Practical Nurse) ถูกต้องตามกฎหมายควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ได้รับการศึกษาพื้นฐานตามที่กฎหมายระบุไว้
2. ต้องผ่านการสอบได้จาก โปรแกรมการศึกษาที่จัดไว้
3. ต้องได้รับใบประกอบโรคศิลป์ของรัฐนั้น ๆ ซึ่งเมื่อสอบผ่านได้ใบ

ประกอบโรคศิลป์แล้ว อาจเรียกชื่อตามกฎหมายได้หลายชื่อ ดังนี้ Licensed Graduate Practical Nurse เรียกตามชื่อผู้ปฏิบัติงาน หรือ Licensed Practical Nurse (LPN) หรือ Licensed Vocational Nurse (LVN) หรือ Registered Nursing Assistant (RNA) หรือ Certified Nursing Assistant (CNA) เป็นคน¹

มาร์เซีย เอส เบร์คแมน (Marcia S. Bregman) ได้เขียนหนังสือกล่าวถึงหน้าที่ที่ควรปฏิบัติเป็นประจำของผู้ช่วยพยาบาลที่มีใบประกอบโรคศิลป์ (LPN) ดังนี้

¹Vivian M. Culver, Modern Bedside Nursing, (7th, Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1969), p.130.

1. ช่วยพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย โดยใช้ทักษะที่ได้ฝึกหัดมา
2. ช่วยงานอื่น ๆ เท่าที่ทำได้
3. สังเกตสภาพของผู้ป่วยหรือสังเกตอาการตามที่พยาบาลต้องการ
4. ช่วยรับและจำหน่ายผู้ป่วย
5. ช่วยเหลือผู้ป่วยในเรื่องการแต่งกาย
6. ช่วยซึ้งน้ำหนักเมื่อแพทย์ต้องการ
7. ช่วยเตรียมอาหารให้อาหารผู้ป่วย
8. ช่วยเหลืออาบน้ำผู้ป่วยทั้งในเตียงหรือห้องน้ำ
9. ช่วยจดจำนวนน้ำดื่ม ปัสสาวะ พร้อมทั้งลงบันทึกให้เรียบร้อย
10. ช่วยเก็บปัสสาวะ อุจจาระและเสมหะส่งตรวจ
11. ช่วยดูแลความสะดวกของหอผู้ป่วย
12. ช่วยเหลือในการให้หมดอายุอุจจาระและปัสสาวะแก่ผู้ป่วย
13. ให้การสวนอุจจาระตามแนวการรักษาของแพทย์
14. ช่วยดูแลป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่ผู้ป่วย โดยดูความเรียบร้อยของ
ไม้ขวางเตียงและการผูกมัดเตียงผู้ป่วย
15. ช่วยผู้ป่วยให้ออกกำลังกาย
16. ช่วยดูแลอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ป่วยมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
17. วัตถุประสงค์ที่อาการเปลี่ยนแปลงของแรงดันโลหิต อุณหภูมิ ชีพจร
และการหายใจ¹

¹Marcia S. Bregman, Assisting the Health Team : An Introduction for the Nurse Assistant, (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1974), p.4.

จากหนังสือของกระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยละเอียดของผู้ช่วยพยาบาลไว้ดังนี้

1. ให้การพยาบาลเกี่ยวกับการรักษานามัยส่วนบุคคล
2. สังเกตอาการผู้ป่วย
3. รายงานอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยต่อพยาบาลหัวหน้าเวร
4. ให้การพยาบาล และให้ยาทางปากตามที่ได้รับมอบหมาย
5. แนะนำผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการรักษานามัยส่วนบุคคล
6. บันทึกรายงานอาการผู้ป่วย
7. ทำความสะอาดบริเวณแวดล้อมผู้ป่วยดูแลความเรียบร้อยของเครื่องใช้ เครื่องมือ จัดเตรียมหน่วยบริการ
8. เตรียมของใช้ประเภทอุปกรณ์และบริการ เช่น ผ่ากอส ผ้าสี ฯลฯ
9. งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

การที่จะให้ใครมาซึ่งความคิดเห็นของผู้ช่วยพยาบาลเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพอใจในงาน และรวบรวมได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน

วอน ฮอลเลอร์ กิลเมอร์ และคณะ (Von Haller B. Gilmer and Others) ได้สรุปองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานไว้ 10 อย่างด้วยกันคือ

1. ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ได้แก่ความมั่นคงในการทำงานได้ตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ การได้รับความเป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา คนที่มี

พื้นฐานหรือขาดความรู้อยู่ เห็นว่า ความมั่นคงในงานมีความสำคัญสำหรับคนมาก แต่คนที่มีความรู้สูงจะรู้สึกว่าจะไม่มีความสำคัญมากนัก และในคนที่อายุมากขึ้น จะมีความต้องการความมั่นคงปลอดภัยสูงขึ้น

2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity of Advancement) การมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ได้รับสิ่งตอบแทนจากความสามารถในการทำงาน

3. สถานที่ทำงานและการดำเนินงาน (Company and Management) ได้แก่ความพอใจต่อสถานที่ทำงาน ชื่อเสียงของสถาบันและการดำเนินงานของสถาบัน พบว่าคนอายุมากมีความต้องการเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าคนอายุน้อย

4. ค่าจ้าง (Wages) มีความสำคัญเป็นอันดับ 4 ขององค์ประกอบทั้งหมด คนงานชายให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องค่าจ้างมากกว่าคนงานหญิง และเมื่อเปรียบเทียบการมองเห็นความสำคัญของค่าจ้างระหว่างผู้ที่ทำงานในโรงงานและผู้ที่ทำงานในสำนักงานหรือหน่วยงานรัฐบาล ก็พบว่าผู้ที่ทำงานในโรงงานให้ความสำคัญเรื่องนี้มากกว่าด้วย

5. ลักษณะงานที่ทำ (Intrinsic Aspect of the Job) องค์ประกอบนี้สัมพันธ์กับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน หากได้ทำงานตามที่ตนรักก็จะเกิดความพอใจ

6. การนิเทศงาน (Supervision) ผู้นิเทศงานมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้ทำงานมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่องานได้ และการนิเทศงานที่ไม่ดีอาจเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้เกิดการขาดงานและลาออกจากงานได้

7. ลักษณะทางสังคม (Social Aspect of the Job) ทำงานโดยปฏิบัติงานทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขก็จะเกิดความพอใจในงานนั้น

8. การติดต่อสื่อสาร (Communication) ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน การติดต่อสื่อสารนี้มีความสำคัญมากสำหรับผู้ที่มีการศึกษาระดับสูง

9. สภาพการทำงาน (Working Condition) ได้แก่ แสง เสียง อากาศ หองอาหาร หองน้ำ หองสุขา ชั่วโมงการทำงาน

10. ประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ หรือสิ่งตอบแทนที่ได้ในการทำงาน (Benefits) เช่น เงินบำเหน็จตอบแทนเมื่อออกจากงาน การบริการและการรักษาพยาบาล สวัสดิการ อาหาร ที่อยู่อาศัย วันหยุดเป็นต้น¹

เอ็ดวิน อี โกลเซลลี และ เคลียร์วอนซ์ คับเบิ้ลยู บราวน์ (Edwin E. Ghiselli and Clarence W. Brown) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดปัญหาปฏิบัติงาน เกิดความพึงพอใจในงานแตกต่างจากที่กล่าวมาแล้วคือ

1. ระดับอาชีพ (Occupational Level) หมายความว่า อาชีพนั้น อยู่ในสถานะหรือความนิยมของคนอย่างไร ถ้าอาชีพอยู่ในสถานะสูง เป็นที่นับถือของคนทั่วไปก็เป็นที่พึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพนั้น
2. สภาพการทำงานต่าง ๆ อยู่ในลักษณะสะดวกสบายเหมาะแก่การปฏิบัติงาน
3. ระดับอายุ (Age) พบว่าบางครั้งก็มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน บางครั้งก็ไม่มีความสัมพันธ์ แต่จากการศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติงานอายุ 25-34 ปี และอายุ 45-54 ปี ความพึงพอใจในงานน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ
4. รายได้ (Finance Incentive) ได้แก่จำนวนรายได้ประจำ และรายได้ที่จ่ายตอบแทน
5. คุณภาพของการนิเทศงาน (Quality of Supervision) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการกับคนงาน ถ้าผู้จัดการให้ความเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของคนงานอย่างดี สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อขวัญและการผลิต²

¹ Von Haller B. Gilmer, et al., Industrial Psychology, (New York : McGraw-Hill Book Co., 1966), p.225.

² Edwin E. Ghiselli and Clarence W. Brown, Personnel and Industrial Psychology, (New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1965), pp.430-433.

เช็กเกอร์ ไอ บาร์นาร์ด (Chester I. Barnard) ได้ให้ความคิดเห็น ว่าหน่วยงานอาจจัดสิ่งจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจได้หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่ เงิน สิ่งของที่ตอบแทนให้แก่บุคลากรซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงาน
2. โอกาสที่บุคลากรจะได้รับตำแหน่งและมีอำนาจในการบังคับบัญชา
3. การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงาน วัสดุสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นที่พอใจแก่ทุกคน
4. โอกาสที่ได้ทำตามอุดมคติหรืออุดมการณ์ของตนเอง เป็นต้นว่า มีโอกาสแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เป็นต้น
5. มีโอกาสที่จะคบหาสมาคมอย่าง เป็นกันเองกับผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ฉันมิตรกับบุคคลในหน่วยงาน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถาบัน
6. การที่ได้มีโอกาสปฏิบัติงานตามที่บุคคลใดเคยปฏิบัติเป็นนิสัยและตรงกับทัศนคติกับบุคคลนั้น
7. การทำให้บุคลากรรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญต่อหน่วยงาน เช่น เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม หรือเปิดโอกาสให้ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงาน
8. สภาพการทำงานและการอยู่ร่วมกัน หน่วยงานใดบุคลากรรู้จักกัน และสนิทสนมกลมเกลียวกันดี หน่วยงานนั้นก็จะได้ผลในคุณภาพของงาน เพราะว่าทุกคนจะร่วมมือกันอย่างดีในการทำงาน¹

¹Chester I. Barnard, The Function of Executive, (Cambridge: Harvard University Press, 1966), pp.142-149.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนมากเป็นงานวิจัยทางการพยาบาล แต่ได้ผลเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยพยาบาลด้วยกันทั้งรวบรวมได้ดังนี้

กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับองค์การอนามัยโลกได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์กิจกรรมของเจ้าหน้าที่พยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป (General Hospital) ของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2512 - 2513 โดยทำการศึกษาแบบสังเกตและจับบันทึกกิจกรรมพยาบาลในช่วงเวลา 6.00-20.00 น. ผลการศึกษาได้สรุปไว้ดังนี้

ผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาร้อยละ 45 ซึ่งเท่ากันกับการใช้เวลาของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย ซึ่งงานนี้มีกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการให้การรักษาพยาบาล เช่น ฉีดยา เข็ม ใตุนิ้วหนึ่ง เขากล้าม การทำแผล การเตรียมให้การรักษา การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่พยาบาล ส่วนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความตึงเครียดของผู้ป่วยนั้น ผู้ช่วยพยาบาลได้ปฏิบัติโดยใช้เวลาสอบถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ร่วมงาน ขอคำแนะนำจากพยาบาลและศึกษาแนวทางการรักษาจากรายงานช่วย นอกจากนี้การศึกษายังพบว่าผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาส่วนมากไปในการทำเตียงและส่วนน้อยใช้ในการดูแลผู้ป่วยตามความตึงเครียดทางกายและทางจิตใจ¹

พวงน้อย สาคกรรัตนกุล ได้ศึกษากิจกรรมที่พยาบาลทำระดั้ให้แกผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่รับไว้ไปโรงพยาบาลรามาริบัติ ใช้กลุ่มตัวอย่างพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลจากหอผู้ป่วย 8 แห่ง ใน 4 ภาควิชา โดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดต่อเจ้าหน้าที่ทุกคน

¹ รัค, "รายงานการศึกษากิจกรรมของเจ้าหน้าที่พยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไปของกรมการแพทย์, กระทรวงสาธารณสุข" เอกสารตีพิมพ์ของกองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข, 2513, หน้า 5 - 9.

ทุกช่วงเวลาการปฏิบัติงานเป็นเวลาติดต่อกัน 1 สัปดาห์ โดยข้อมูลจากพยาบาล 327 ชุด จากผู้ช่วยพยาบาล 349 ชุด สรุปผลการศึกษาไว้ว่า "พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลในโรงพยาบาลรามาริบัติใช้เวลาในกิจกรรมการพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05"¹

ไซมอน แอล คัมบลิว และ แฮนเดอร์สัน วี (Simon L.W. and Henderson V.) ได้ศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของพยาบาลจากโรงพยาบาล 12 แห่งในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบที่เกือบจะเหมือนกัน ข้อแตกต่างที่ปรากฏให้เห็นชัดคือ ความมากน้อยของกิจกรรมและเน้นถึงความสำคัญในหน้าที่รับผิดชอบของพยาบาล และผู้ช่วยพยาบาล
2. พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาในการทำงานส่วนใหญ่เกี่ยวกับผู้ป่วย
3. การใช้บุคลากรทั้งระดับพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลในโรงพยาบาลเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ²

¹ พวงน้อย ลาครวรรณกุล, "กิจกรรมพยาบาลในโรงพยาบาลรามาริบัติ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518), (พิมพ์ดีด), หน้า 112.

² Edythe L. Alexander, Nursing Administration in the Hospital Health Care System (Saint Louis : The C.V. Mosby-Company, 1972), p.30. quoting Simons, L.W., and Henderson V. Nursing Research - a Survey and Assessment, (New York : Appleton-Century-Crofts, 1964).

นอกจากนี้ ไชมอนและแฮนเดอร์สัน (Simon and Handerson) ยังได้ศึกษาการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลในโรงพยาบาล แห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต มีแบบสำรวจเป็น 4 ชุด คือ

1. แบบสำรวจรูปแบบขององค์การบริหารในโรงพยาบาล
2. แบบสำรวจงานพยาบาลบันทึกจากการสังเกต โดยตรง
3. บันทึกประจำวันของผู้ให้ศกการพยาบาล
4. แบบสัมภาษณ์ผู้ช่วยพยาบาลในงานที่ปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งกิจกรรมของพยาบาล 439 รายการออกเป็น 8 หมวดคือ

1. การพยาบาล
2. การให้ยาและให้การรักษา
3. งานบ้านและธุรการ
4. เวลาพัก
5. เวลาว่างงาน
6. งานบริหารและงานสารบรรณ
7. งานเกี่ยวกับการดูแลเครื่องมือใช้
8. งานพิเศษอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์กิจกรรมแต่ละหมวดรายงานว่าไม่มีความแตกต่างในหน้าที่รับผิดชอบระหว่างพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ผลการวิจัยสรุปว่ามีการก้าวท้าวหน้าที่และงานซึ่งกันและกันมาก¹

¹ Ibid., p.30.

สตีวาท และ นีคแฮม (Stewart and Needham) ได้ศึกษากิจกรรมของบุคลากรระดับผู้ช่วยพยาบาล (Auxillary Nursing Personnel) ผลการศึกษา รายงานว่า "ผู้ช่วยพยาบาลยังมีประสบการณ์มากขึ้นเพียงใดก็จะใช้เวลาในการให้การพยาบาลผู้ป่วยโดยตรง (Direct Care) น้อยลงเพียงนั้น การศึกษาในหน้าที่รับผิดชอบพบว่า ผู้ช่วยพยาบาลใช้เวลาส่วนใหญ่ในการจัดทำเครื่องใช้ เครื่องมือ ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ทางการแพทย์"¹

จอห์น สโลคัม และคนอื่น ๆ (John Slocum and Others) ได้วิเคราะห์ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในโรงพยาบาล คือ พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล โดยสุ่ม ตัวอย่างประชากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในแผนกผู้ป่วยภายในที่ศูนย์การแพทย์ในเพนซิลวาเนีย กลุ่มตัวอย่างพยาบาลที่ทำกรศึกษาได้แก่ หัวหน้าตึก ผู้ช่วยหัวหน้าตึก พยาบาลประจำการ จำนวน 39 คน และตัวอย่างระดับผู้ช่วยพยาบาลประกอบด้วย ผู้ช่วยพยาบาลพนักงานผู้ช่วยและเสมียนประจำตึก จำนวน 41 คน โดยพิจารณาตามลำดับคือ

1. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
2. ความต้องการทางสังคมที่ได้รับความช่วยเหลือผู้อื่นและมีโอกาสพัฒนาผู้ที่

เกี่ยวข้องกับ

3. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องทางสังคม
4. ความต้องการ เป็นตัวของตัวเองมีอิสระในการที่จะคิดจะทำหรือมี

อำนาจ

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มพยาบาลมีความพึงพอใจที่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹Ibid., p.33.

มีความแตกต่างกันในด้านความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคมและความต้องการที่จะเป็นอิสระทั้ง 2 กลุ่ม¹

สุวรรณา สุวรรณผล. ใคศึกษาความพึงพอใจในงานของผู้ช่วยพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชในประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรจากผู้ช่วยพยาบาลชายและหญิงที่ปฏิบัติงาน ในโรงพยาบาลจิตเวช 184 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ช่วยพยาบาล โดยส่วนรวมมีความพึงพอใจในหน่วยงานและมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอยู่ในระดับกลาง ความพึงพอใจในลักษณะงานอยู่ในระดับต่ำ
2. ผู้ช่วยพยาบาลส่งนุภูมิภาคมีความพึงพอใจในลักษณะงานอยู่ในระดับต่ำ และผู้ช่วยพยาบาลในส่วนกลางมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ ส่วนความพึงพอใจในด้านอื่น ๆ ทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
3. ผู้ช่วยพยาบาลกลุ่มที่มีอายุสูงมีความพึงพอใจในงานสูงกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าตามลำดับทุกด้าน
4. ผู้ช่วยพยาบาลที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานนานมีความพึงพอใจในงานสูงกว่าผู้ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า²

¹John W. Slocum, Jr., Gerald I. Susman, and John E. Sheridan, "An Analysis of Need Satisfaction and Job Performance among Professional and Paraprofessional Hospital Personnel," Nursing Research, (July-August, 1972) : 338 - 341.

²สุวรรณา สุวรรณผล, "ความพึงพอใจในงานของผู้ช่วยพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชในประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), (พิมพ์ที่คัด), หน้า 99-103.